

KASTEEL AMERONGEN

BULLETIN

Herfst 1998

Uitgave

Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

Onderhoud van
groenvoorzieningen en
renovatie kasteeltuin
Amerongen uitgevoerd
door

Tuin- en plantsoenaanleg

Van Ginkel

Castor 64, Postbus 11, 3900 AA Veenendaal, tel. 0318-519039

**HERBERG
DEN ROODEN LEEUW**

DROSTESTRAAT 35
3958 BK AMERONGEN
TELEFOON 0343-454055

GEOPEND:
DONDERDAG T/M MAANDAG
VAN 18.00-21.30 UUR
ZONDAG VANAF 12.00 UUR

KASTEEL AMERONGENBULLETIN

15de jaargang

nr. 42

herfst 1998

INHOUD

Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen, bij het derde lustrum	blz. 2
Aankondiging Kerstmarkt in het Koetshuis	4
Kasteeljournaal	5
Uit de "oude krant" geknipt: 'In en om Amerongen, 1888'	11
Colofon	30
Kerstkaart	31

* *
*

STICHTING VRIENDENKRING KASTEEL AMERONGEN

Geachte lezer,

Inmiddels vijf jaar ouder geworden na mijn laatste schrijven in het Voorjaarsnummer van maart 1993, ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van Stichting Vrienden van Kasteel Amerongen, wil ik nu volgaarne weer stilstaan bij onze 15-jarige S.V.K.A.

Stichtingsjaren zijn geen mensenjaren, een stichting heeft het eeuwige leven, tenzij

Een stichting kijkt over mensenjaren heen en in tijd gezien vormen wij een tijdsmoment van een stichting. Wij mensen hebben altijd haast, een stichting niet, behalve de S.V.K.A.?????

Er moet immers altijd nog zoveel gebeuren.

Terugkijkend over de afgelopen vijf jaar moet ik U vertellen dat er met nóg meer enthousiasme, kennis en kunde gewerkt is aan de toekomst van Kasteel Amerongen.

Waren de eerste tien jaren echter opbouwjaren, nu, in het tweede decennium beland, richten de stichtingsactiviteiten zich op het beheer en behoud van hetgeen bereikt is in de pioniersjaren en wij proberen samen met de Stichting Kasteel Amerongen beleidsplannen te realiseren.

Voorzichtig de tering naar de nering zettend kunnen wij voldoen aan onze doelstelling, het behulpzaam zijn ten behoeve van Stichting Kasteel Amerongen door niet alleen fondsen te verzamelen uit donaties en schenkingen, maar ook uit eigen inkomen gelden ter beschikking te stellen voor restauratie en onderhoud van het Kasteel Amerongen met bijgebouwen, tuinen, inventaris, archief en verder aanbehoren.

De positieve manier waarop dit gebeurt en de inzet van de 15-jarige, met al zijn medewerkers en donateurs wil ik uitdrukkelijk nog eens genoemd zien.

Het is en blijft de basis, waarnaast de vrijwillige professionaliteit van een ieder bijdraagt tot een langzamerhand harmonieus bestaan van Kasteel Amerongen.

Wij kunnen met voldoening constateren dat het goed gaat met de S.V.K.A., zelfs als wij in aanmerking nemen de tegenslagen die wij dagelijks ontmoeten bij het instandhouden van het Huis Amerongen, dan nog moeten wij tegelij-

kertijd vaststellen dat het zelfs steeds beter gaat met het Huis en zijn vrienden.

De publieke belangstelling voor "ons" cultureel erfgoed neemt toe, mede dankzij een zich nu goed organiserende PR.

De aanwezigheid van onze Vriendenkring met al zijn activiteiten is landelijk bekend geworden en ook de toenemende aandacht van de rijks-, provinciale- en gemeentelijke overheid danken wij met name aan het vele vrijwilligerswerk.

Kastelen worden niet meer gebouwd, hoogstens gerestaureerd en aan ons de taak om te zoeken naar een haalbaar eindproduct.

Het zal ook steeds drukker worden, maar met de zorgvuldige afstemming op elkaars denken en handelen kunnen wij die drukte zeker aan.

In algemene zin gesproken verwachten wij de komende vijf jaar in dezelfde stijgende lijn te kunnen blijven werken binnen onze Vriendenkring, daarbij geholpen door een nog steeds toenemend aantal donateurs.

W.A. van Ommeren

Voorzitter S.V.K.A.

KERST MARKT

ten bate van de restauratie van
Kasteel Amerongen

- ◇ originele cadeautjes
- ◇ exclusieve kerstversieringen
- ◇ koffie met eigengebakken kasteel-
koekjes bij de openhaard

donderdag	26 november	11 - 17 uur
vrijdag	27 november	10 - 21 uur
zaterdag	28 november	10 - 17 uur

In het koetshuis van Kasteel Amerongen
Drostestraat 20

KASTEELJOURNAAL

Twee Engelen - oudste categorie - de dames van Dongen en Kolff, staan hier tijdens een zomerse koffiebijeenkomst, waarbij mevrouw C. van Dongen-Tuinzing (de linker op de foto) afscheid neemt van haar geliefde "Engelen" van Kasteel Amerongen. Vanzelfsprekend is ook oud-conservator D. Pezarro hierbij aanwezig. Foto: Nelleke Hangelbroek.

* * *

De verhuizing van de conservatoren naar hun nieuwe kamers in een van de bijgebouwen, het Zuiderpaviljoen, is afgerond. Hun werkplek ligt op de eerste verdieping; zij zijn te bereiken onder telefoon 0343 - 46 05 25. De ruimten op de begane grond zijn voor veel doeleinden geschikt, zoals vergaderen of anderssoortige bijeenkomsten.

* * *

De opbrengst van allerlei tussentijdse activiteiten, zo-

Restauratie: de steigers staan opgesteld, het werk is in volle gang. De loopbruggetjes over de gracht zorgen voor een vlotte bereikbaarheid. Foto: Megteld de Bie.

* * *

als "Fietsen voor jouw instituut of vereniging", een initiatief van de jarige Rabo-bank, heeft voor het Kasteel het mooie bedrag van f365,- opgeleverd!

Ook Kasteel Amerongen hield op 12 september j.l. haar deuren wijd open voor Monumentenbezoekers. Evenals in het centrum van Amerongen, werd ook in de kasteeltuin de mogelijkheid geboden zelf diverse ambachten en technieken eens uit te proberen. Het aardige idee dat achter 'het metselen' stak, was, dat een ieder voor f1,- een baksteen met zijn of haar naam in waskrijt erop, in één van de bastionmuren kon metselen. Zo'n 160 mensen - groot en klein - brachten daarmee het leuke bedrag van f160,- bij elkaar.

Restauratie: De slechte stukken in de muur worden vervangen. Het overige baksteen-werk wordt versterkt en verankerd met het achterliggende muurwerk. Ter hoogte van de waterlijn is de muur 160 cm. dik. Foto: Megteld de Bie.

* * *

Sedert half oktober is het 'Boskabouters Collectief', bestaande uit zo'n man of tien, weer aan het meestal wat zwaardere winterwerk (motorzaag o.a.) in de Kasteeltuin begonnen. Eenmaal in de twee weken wordt er met grote inzet op zaterdagochtend gewerkt, onder leiding van mevrouw A. de Ridder, zelf enthousiast Tuinkabouter op maandagmiddag.

* * *

Terwijl wij dit schrijven, heeft het overvloedige water van de Rijn zijn weg gezocht in de Bovenpolder en deze onder water gezet. Het peil is, ondanks de hoge stand van 't water, minder kritiek dan in 1995, zeker 70 cm minder. De conservatoren en hun helpers hebben uit voorzorg de voorwerpen in het souterrain letterlijk "op poten" gezet.

Restauratie: De romantische, oude Bastionmuren, zijn in de loop der tijd begroeid met vele soorten planten, mossen en soms zelfs vonden struiken er toch voldoende voedsel om goed te gedijen. Foto: Megteld de Bie.

Restauratie: Een stuk muur van het Bastion is weer gaaf en kan daardoor het water weer trotseren. De muren komen noodzakelijkerwijs schoon en kaal uit de restauratie; dat er planten zouden sneuvelen was van te voren bekend.
Foto: Megteld de Bie.

Het werk aan de verhoging van de dijk (zie achtergrond) ondervindt veel last van de heftige regenbuien en de hoge

3 oktober 1998, Donateursmiddag

In een feestelijk aangekleed Koetshuis; nog éven de laatste handeling...voor de gasten weer terugkomen na de rondleidingen. Foto: Marissa Volkers Nieuwpoort.

De grote 'sparpot', in de vorm van een op schaal gemaakt model van Kasteel Amerongen, die de 15-jarige S.V.K. A. aangeboden kreeg van oud-conservator D. Pezarro, bracht gelijk al die middag een bedrag van f269,- bij elkaar. Een mooi cadeau in tweevoud!

* * *

waterstand van de Rijn. Op een hele slechte dag moest het werk zelfs worden stilgelegd. Om schade te voorkomen aan de vers gestorte zandlagen, zijn deze nieuwe stukken ingepakt met een kunststof materiaal, waarop weer zware zakken zand liggen. Door de slechte en natte staat van het werkterrein kunnen de nieuwe kadegedeelten nog niet bekleed worden met een kleilaag. Zandzakenvuller, een ingenieus apparaat, vult in 24 uur tienduizend zandzakken.

UIT DE 'OUDE KRANT' GEKNIPT

Onder de kop 'Feuilleton', verscheen in de Amerongsche Courant van 11 October 1888 de eerste aflevering van een reeks reisverslagen uit J. Craandijk's boek "Wandelingen door Nederland".

* * *

In en om Amerongen.

1)

-o-

Van het bekende en belangrijke werk: **Wandelingen door Nederland**, door J. Craandijk, verscheen voor enkele weken het laatste deel van den derden druk.

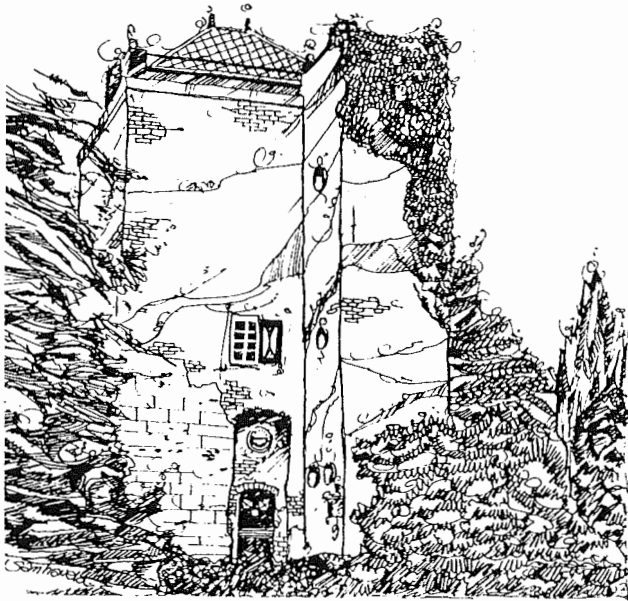
Wij hebben van den uitgever, den heer H.D. Tjeenk Wil-link, te Haarlem, toestemming gevraagd en welwillend verkregen, enkele bladzijden, op onze gemeente en hare omstreken betrekking hebbende, in de Amerongsche Courant over te nemen, en stellen daardoor onzen lezers in staat, eenigszins een oordeel te vellen over den interessanten inhoud van het werk, dat wij ten zeerste ter lezing aanbevelen. Het geheel bestaat uit 8 deelen, geïllustreerd met platen en kaarten, en is tegen den lagen prijs van f 1,50 per deel verkrijgbaar.

Wij hebben ons tevens de vrijheid veroorloofd, enkele kleine wijzigingen aan te brengen betrekkelijk de plaatselijke gesteldheid, sedert de bewerking van het boek noodzakelijk geworden.

--<>--

Wanneer men van Wijk bij Duurstede naar Amerongen gaat, heeft men langs den kronkelenden dijk eene wandeling van een paar uren. Veel drukte is er niet en veel belangrijks valt er niet te zien. Niettemin, 't kan een aangename tocht zijn, als de kalme avond daalt, of de vriendelijke morgen licht over het landschap. Nu eens nabij, dan weêr door een' breeden uiterwaard van ons gescheiden, slingert zich de Rijn. Aan den overkant liggen de Betuwsche dijken, en wel wat tergend steekt daarboven het torentje van Maurik uit, dat ons maar niet op zijde wil komen. Neven ons strekken zich vruchtbare velden en boomgaarden uit, met gevlochten tuinen afgesloten, hier en daar van lanen doorsneden. Van verre rijst het Slangenboschje op, en de toren van Overlangbroek en de golvende heuvelrij, waarop het

graf van Nellestein blinkt. Kloeke hofsteden zijn beneden den dijk gebouwd en hoe verder wij komen, des te schooner wordt de landstreek. Wij naderen de fraaie Amerongsche bergen, met den hoogen dorpstoren en het deftige kasteel aan hun voet en met den slanken toren van Rhenen, uitkomende tegen de zacht glooiende hellingen, waarlangs de Rijn in stille majesteit stroomt. Het eenige gebouw langs onzen weg, dat onze opmerkzaamheid trekt, is het overblijfsel van de oude ridderhofstad Natewisch, een witte vierkante toren, op korten afstand van den dijk in eenig plantsoen gelegen. Zij was reeds in 1270 bekend en schijnt als een Zutphensch leen aan een' tak der Utrechtsche familie Proys te hebben behoord. Lang was zij een bezitting der Van Zuylens en werd in 1536 als riddermatig erkend. Sedert vele jaren zijn baronnen Taets van Amerongen eigenaars van het goed. Het huis is voor een tiental jaren gesloopt. In den toren is niets merkwaardigs meer en wij behoeven ons dus niet op te houden, om er meer van te zien, dan ons van den dijk af gegeven is.

de toren van de Natewisch

[Uit de serie "Kastelen langs de Wetering", deel II door Heimerick Tromp. Ill.: Studio Sanhaveld - Zeist]

Bewaart de toren van Natewisch nog eenige herinnering aan een oude ridderhofstad, 't een weinig verder gelegen Bergestein of Berkenstein heeft alle kenteekenen verloren, dat het eens een adellijk huis is geweest. Leenroerig aan den domproost van Utrecht, behoorde 't in de 14de eeuw aan de Borre's van Amerongen, later aan de Zuylens van Natewisch en in de 17de eeuw aan de heeren Van der Does van Noordwijk. "Janus Douza", de wakkere bevelhebber van Leiden, de schrandere ambassadeur, de uitnemende geleerde, was door zijn huwelijk heer van Bergestein. In 1621 werd het van den leenband ontslagen en als allodiaal [in eigendom] goed overgedragen aan zijnen zoon Dirk van der Does, als geleerde en als schrijver een waardig lid van zijn roemrijk geslacht, die even als zijn zoon Jan wegens dit huis in de ridderschap van Utrecht beschreven was. Tegenwoordig is 't een gewone, deftige boerenhofstede.

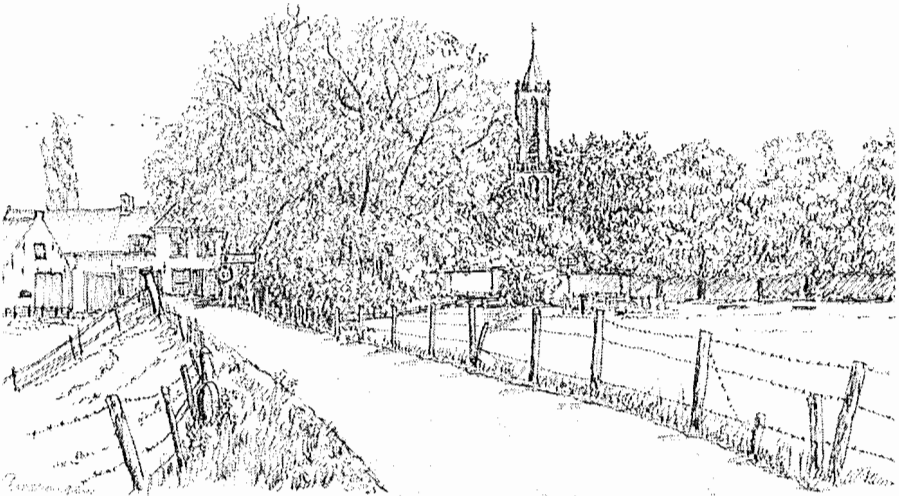
Ook dit gedeelte van het sticht was indertijd van edele huizen niet misdeeld. In de bosschen daar ginds aan den straatweg lag vroeger de hofstad Darthuizen en ligt nog het oud adellijk Broekhuizen, en straks zien wij van den dijk boven 't geboomte den toren van Zuylestein. Na ons bezoek aan Amerongen hebben wij gelegenheid, beide huizen nader te leeren kennen. Vóór ons rijst het statige kasteel van Amerongen op en in de onmiddellijke nabijheid daarvan vond men vroeger nog twee ridderhofsteden.

Kort bij het dorp, aan onze linkerhand, ligt een kleine boerenhofstede; daar stond vroeger de ridderhofstad Waijestein; de boereplaats draagt nog dien naam. Het andere huis, Lievendaal, stond aan de andere zijde van het kasteel, niet ver van de kerk. Van dit laatste, een Gaesbeeks leen, was Gerard van Lockhorst eigenaar, toen 't in 1536 als riddermatig werd erkend. 't Was aan die familie gekomen uit die van Driebergen, door bastaardij uit Gaesbeek gesproten. Later behoorde 't aan de geslachten Ploos van Amstel en Eck van Panthaleon, totdat het door den Heer van Amerongen werd gekocht en afgebroken, opdat het bezit van twee zoo nabij gelegen ridderhofsteden, waaraan jachtrechten waren verbonden, voor zijn erfgenamen geen oorzaak van twist mocht worden. Waijestein was langen tijd het eigendom der familie Ruysch, die wegens dit huis zitting had in de ridderschap van Utrecht, totdat het op het einde der 17de eeuw aan den graaf van Nassau-Zuylesteyn werd verkocht. Frederik van Nassau, graaf van Rochfort, werd als

Heer van Waijestein in 1709 lid dier ridderschap. 't Was in de vorige eeuw reeds niet meer dan een boerderij, waarbij een grof en laag vierkant gebouw in een begroeide gracht, met een hoog rieten dak, 't onaanzienlijk overblijfsel der ridderhofstad uitmaakte. Lievendaal had nog het voorkomen eener heerenhuizing, al was blijkbaar een groot gedeelte reeds weggebroken. Een deftige voorpoort maakte destijds nog een goede vertooning.

--<>--

2) Amerongen is een groot, fraai dorp. De straatweg van Utrecht op Arnhem loopt er doorheen, en tal van andere straten geven aan het dorp een aanzien eener kleine stad, die zich niet zou behoeven te schamen over menig kloeken of sierlijken gevel, terwijl de vele tuinen toch het landelijk en vriendelijk karakter bewaard doen blijven. Door de ligging tegen de voet van een' heuvel klimmen en dalen de wegen en straten iets meer, dan wij in ons vaderland gewoon zijn. De ruime, hoog gelegen kerk met haar' schoonen toren is een uitnemend sieraad der eenmaal welvarende plaats.

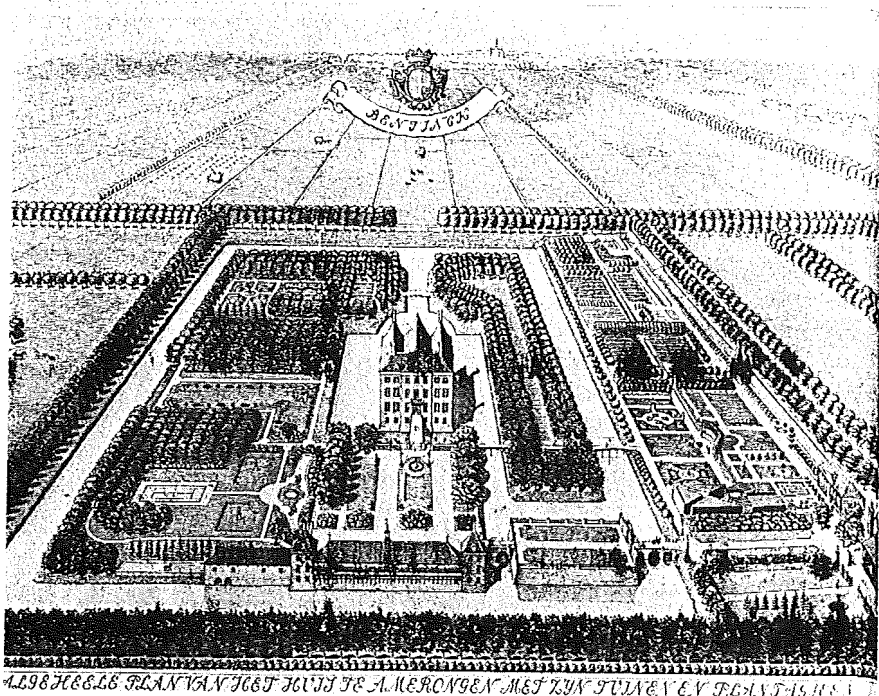
Amerongen, vanaf de dijk naar Wijk bij Duurstede
illustratie: D. Pezarro, 15-7-'82.

Door haar prachtig bosch, dat den berg met zijn krachtige stammen en lange lanen overdekt, trekt zij jaar op jaar menig vreemdeling tot zich en noodigt zij uit, hier een woonplaats te kiezen. Tot voor enkele jaren waren haar middelen van gemeenschap niet zóó overvloedig en gemakkelijk, als onze tijd het verlangt. De stoomboot tusschen Rotterdam en Arnhem legt er aan bij het Eck-en-Wielse veer, op een goed kwartier afstand. Een omnibus reed op een paar treinen aan 't station Maarsbergen. Overigens moest men zijn toevlucht nemen tot particulier rijtuig, of tot de paarden van St. Franciscus. Nu de stoomtram van Zeist tot Arnhem gereed is, is de communicatie tusschen Utrecht en Arnhem uiterst gemakkelijk, terwijl de tram langs een der schoonste wegen van ons land, langs en door het schoone en gunstig gelegen dorp voert. Wellicht dat de tijd nog eens aanbreekt, dat vele vreemdelingen zich laten verlokken Amerongen tot hun woonplaats te kiezen.

Door het huwelijk van Godard Graaf van Aldenburg Bentinck met de Gravinne A.W.L.A. van Bylandt is er op het "hooge huis", het trotsche kasteel, hetwelk eenige jaren verlaten was, weer leven gekomen. Bejaarde lieden weten nog te verhalen van de "freules", die er eertijds woonden. Toen was het huis met zijn ouderwetsche meubels en zijn talrijke portretten ook voor den vreemdeling te zien. Maar in 1844 verviel het aan de erfgename van den negenden graaf van Athlone, lady Elisabeth van Reede-Ginkel, gehuwd met mr. Frederik Villiers, die in Engeland haar zetel had. Ook hier werd misbruik gemaakt van de vergunning om het kasteel te bezichtigen en het werd onverbiddelijk voor iedereen gesloten. Men wist wel, dat er veel merkwaardigs werd bewaard, maar voor niemand ging de hooge deur open. Sedert 1879 werd de jongste zoon der gravin Bentinck van Middachten, graaf Godard, Heer van Amerongen. Ons verzoek, om op het kasteel te worden toegelaten, is met welwillendheid toegestaan.

Het tegenwoordige huis Amerongen werd in 1678 gebouwd door den vermaarden staatsman Godard Adriaan van Reede. Dat hij een aantal mogendheden tot bondgenooten der bedreigde Republiek had weten te winnen, vergaf de hertog van Luxemburg hem niet. Een troepenafdeeling onder bevel van La Fosse werd uit Utrecht herwaarts gezonden, het huis Amerongen vol brandstof gedragen en aan de vlammen prijs gegeven. Zes jaar later herrees het uit de asch.

Met het oog op bouwtijd en bouwheer verwachten wij dus een van die deftige heerenhuizen, ruim en degelijk en solide, in wier stichting zooveel vermogende edellieden of patriciërs der Republiek hun' rijkdom en hun' smaak ten toon spreidden. Deftig is het huis Amerongen in hooge mate. Uit het dorp leidt een lange eikenlaan er heen.

Reconstructie van het park van Amerongen
naar historische gegevens,
door Anco Wigboldus, 1941

[uit: 'Kasteel Amerongen' door drs. Heimerick Tromp,
Deel XXXV uit de serie 'Nederlandse Kastelen', 1978]

Zware steenen palen staan bij den ingang van de laan, kloeke bruggen liggen over de breede grachten, die het slotterrein omringen. Op het groote voorplein prijken de stallen, met een paviljoen aan beide zijden. Een hooge den rees tot voor korten tijd fier op in het midden en eerwaardige linden breiden er hun kruinen uit. Recht tegenover de stallen ligt het kasteel, een groot vierkant ge-

bouw, streng regelmatig van vorm, zonder veel sieraden, maar indrukwekkend door zijn' ernst en zijn' omvang en van een breede gracht omringd. De toegang tot de hoofddeur is langs een fraaie steenen brug van drie bogen met marmeren beelden versierd, terwijl daaronder een tweede brug naar de kelderverdieping leidt. Nevens den opgang der brug dalen twee steenen trappen naar een terras aan de buitenzijde der gracht, begrensd door de hooge gemetselde ballustrade van het voorplein en aan het einde afgesloten door kostbare hekken, die de gekroonde en ineengevlochten letters W en M (William en Mary) dragen. Langs dit terras komt men aan de eene zijde in het park, met uitgestrekte gazons en trotsch geboomte, waaronder eiken en beuken van opmerkelijke hoogte en dikte, aan de andere zijde in de moestuinen, buiten wier muur de weg naar het veer loopt en eertijds een kapel werd gevonden. Het geheel wordt door een' dijk beveiligd tegen het water der rivier, wier spiegel op eenigen afstand in de stralen der zomerzon blinkt.

In het huis treffen wij, gelijk wij verwachtten, allereerst een zeer ruime vestibule aan, waaruit een dubbele trap naar de bovenverdieping leidt. Maar eigenaardig is de lange dwarsgang of galerij, achter de vestibule, die de geheele breedte van het huis beslaat en haar licht ontvangt door een balkonvenster aan ieder einde. In deze galerij zijn de deuren der groote zaal, in het midden van het achtergedeelte, recht tegenover den hoofdingang, en van twee andere vertrekken, aan elke zijde der zaal een. Aan de voorzijde van het huis ligt aan iedere zijde der vestibule een groote kamer en daar achter een kleinere, met één raam in den zijgevel, terwijl de overgebleven ruimte wordt ingenomen door bergplaatsen, kasten, dienstbodentrap, enz., allen uit de galerij toegankelijk.

Boven is de grote voorzaal, in wier midden de trap uitkomt en daaromheen zijn tal van kamers geschaard. De inrichting is dus zeer regelmatig en voor een aanzienlijke familie met een talrijk personeel van bedienden is het huis Amerongen een in menig opzicht zeer begeerlijke woonplaats. 't Is blijkbaar uit ruime beurs gebouwd, al is de betimmering ook vrij wat minder kostbaar en afgewerkt, dan die van het huis Middachten.

Trouwens, al was Heer Godard Adriaan van Reede een groot en machtig edelman, rijk aan goed en aan eeramten, zóó vermogend als zijn eenige zoon, de echtgenoot van Ursula

van Raesfelt, de gunsteling van koning Willem, was hij niet. De keurvorst van Brandenburg zal wel de hoogste markt niet gerekend hebben voor de 800 zware eikenboomen, die tot den herbouw der verwoeste woning in de bosschen van Berlijn geveld mochten worden, maar 't laat zich na-gaan, dat een stichting als deze buitendien reeds schatten verslinden moest!

Is het kasteel op zich zelf dus reeds een getuige van de welvaart, die nog heerschte in de Republiek, ter nauwer-nood weêr opgericht van de slagen, die haar in de noodlot-tige jaren 1672 en '73 getroffen hadden, 'tis vooral be-langrijk om de oude meubelen en om de talrijke schilder-stukken, waarmede het versierd is. Zooals te verwachten is, hebben wij onderscheidene personen, hier afgebeeld, ook reeds op Middachten gezien, - beide huizen toch waren lang in dezelfde familie, - maar wij treffen hier toch ook zoo-velen aan, die wij daar niet vonden, dat beide verzame-lingen elkander aanvullen en te zamen een opmerkelijk ge-heel vormen.

Het plafond der vestibule is door Willem van Nijmegen be-schilderd met de wapens van Godard Adriaan en zijne gema-lin Margaretha Turnor. Aan den wand hangt de stamboom der Reede's en een plattegrond van de tuinen van Middachten uit de eerste helft der 18de eeuw. Fraaie pullen en ande-re kostbaarheden zijn er tentoongesteld; twee schilder-stukken, een satyr, door Pan in slaap gemaakt en een zeer schoone voorstelling van de fabel de wolf en het lam ver-sieren het ruime voorhuis.

Links daarvan ligt de bibliotheek, met kostbare boeken en rijke banden, antieke behangsels en meubelen en allerlei voorwerpen van weelde en kunst, en met portretten van de aartshertogen Albertus en Isabella, van den vijfden graaf van Athlone, van de echtgenooten der graven Frederik Chris-tiaan en Frederik Willem, van een gravin van der Heyden en van een' onbekende, door Boogaards geschilderd.

En in het kabinet daarachter, tot studeerkamer ingericht, wordt onze aandacht getrokken door een eenvoudige houten plank, waarop eenige gravures zijn vastgehecht. Bij nadere beschouwing blijkt het een hoogst bedriegelijk geschilderd doek, waarop met het penseel zoowel het hout als de gravu-re met uitnemende kunst is nagebootst.

3) De achterkamer aan de andere zijde der galerij is behangen met gobelins, evenals het muurwerk van dit gedeelte bij den brand gespaard en dus nog van het oude huis afkomstig. Boven de gangdeur hangt de afbeelding van Willem van Nassau Zuilestein, eersten graaf van Rochfort, Frederik Hendriks kleinzoon. Fraaie drinkglazen en bokalen zijn in deze kamer te zien. Rijk aan kostbaarheden van allerlei aard is de daaraan grenzende groote zaal. In de allereerste plaats mag vermeld worden een merkwaardig album, aangelegd door Anna van den Boetselaar, in 1612 met Godard van Reede gehuwd, de moeder des stichters van het tegenwoordige kasteel.

Bladzijde uit het
Liber Amicorum,
Kasteel Amerongen

Er komen een menigte handteekeningen van bekende en beroemde personen uit de geschiedenis dier dagen in voor: Philippe de Nassau, prince d'Orange, - Leonora de Bourbon, - Emanuel de Portugal, - Maurice, - Marie de Nassau, de gemalin van graaf Hohenlohe, - Floris van Culemborg en zijne gemalin, en tal van anderen; een hoogst belangrijke verzameling, opgeluisterd door miniatures, deels van zeldzame uitvoerigheid, teekeningen, wapens, spreuken, versjes en wat dies meer zij. [zie ook: 'Liber Amicorum, een boek dat spreekt ...', drs. Bonica Zijlstra en Thom Gerlings in Bulletin Kasteel Amerongen, nr. 11, juli 1988 (red.)]

De beide schoorsteenen tegenover elkander, met marmeren kolommen en koperen vuurhaarden, het prachtige plafond, de vergulde stoelen met gebloemd damasten zittingen, de antieke kasten, geven aan deze zaal een rijk en deftig voorkomen, en de talrijke schilderstukken dragen het hunne

daartoe bij. Boven den eenen schoorsteen hangt de groote keurvorst, boven den anderen Louise Henriëtte, beiden te paard. De vakken daarnevens zijn ingenomen door Frederik I, koning van Pruisen, en zijn gemalin, en door een ander portret van den keurvorst en dat van keizer Karel VI, alsmede door twee zoons van den eersten graaf van Athlone, Reinhard, Heer van Middachten, en Jacob. Een derde zoon, Willem, gesneuveld in 1702, is afgebeeld op een schilderij aan den wand tegenover de vensters, evenals zijn vader, drie kinderen van den tweeden graaf van Athlone en van Henriëtte van Nassau Zuilestein, en Diderik Adolf, zoon van Godard van Reede en Anna van den Boetselaar, een geestelijke van grooten invloed, tot de Hervormden overgegaan, maar later tot de R.C. kerk teruggekeerd, die voor de lezers van Van Lennep's "Pleegzoon" geen onbekende is.

De drie kinderen van de tweede graaf van Athlone en Henriëtte van Nassau Zuilestein.

[uit: A.W.J. Mulder, "Het Kasteel Amerongen en zijn bewoners", Maastricht, 1949.]

Behalve twee ongenoemden, vinden wij hier nog Karel II en Jacobus II van Engeland, boven de deur Willem III, voorts Willem I, Charlotte van Bourbon, zeer fraai geschilderd, Maurits en Frederik Hendrik.

In de galerij nevens de deur hangt het portret van Geurt van Reede. Overigens zien wij er een groote kaart met af-

beeldingen der edele huizen van Utrecht, en eenige kasten met verschillende vuurwapens. Ook dit gedeelte van het huis schijnt niet geheel door den brand verwoest te zijn geweest. In de ruimte achter de eetzaal, nevens den dienst trap, is een dichtgemetseld kamertje, waar de Heer van Amerongen zijn kostbaarheden had verborgen, toen hij het kasteel bij den aantocht der Franschen verliet en waar zij, toen hij weer bezit nam van zijn huis, ongeschonden werden teruggevonden.

De eetzaal, aan de rechterzijde van de vestibule, heeft boven de deur der buffetkamer de portretten van Geurt van Reede en van Geertruid van Nyenrode, knielend voorgesteld. Hij was Heer van Saesveld en Nederhorst, zij de erfdochter des Heeren van Zuilestein. De hooge heerlijkheid Amerongen werd hem in 1561 in pandschap opgedragen. Hun kleinzoon Godard en Anna van den Boetselaar hangen aan wederzij, en nevens den schoorsteen, die met een fraai portret van een' ongenoemde versierd is, de afbeeldingen van prins Willem V en den eersten graaf van Athlone

Zagen wij in de benedenvertrekken van het kasteel dus reeds menig vorst en edele, de groote bovenzaal bevat er nog velen. Aan de eene zijde de hooge Heeren van het huis: Godard, Frederik Christiaan, Frederik Willem en Frederik Christiaan, 1ste, 2de, 3de en 5de graaf van Athlone, en lord Aghrim, de 6de graaf, met hun voorvaderen, Frederik, Godard en Godard Adriaan van Reede.

Daartegenover hunne echtgenooten: Cornelia van Oostrum, Anna van den Boetselaar, Margaretha Turnor, Ursula Philip-pota van Raesfelt, Henriëtte van Nassau Zuilestein, Louisa Isabella van Wassenaar Duivenvoorde, Anna Elisabeth van Tuyll van Serooskerke en Henriëtte Hope, als een koningin in kroningsgewaad.

De achterwand is behangen met de afbeeldingen van Geurt van Reede, zijn huisvrouw Geertruid van Nyenrode en op één tafereel Adriaan van Reede en Lucia van Goor, zijn ouders. Twee schoone stukken, zwanen van Hondekoeter en een her-tenjacht, versieren bovendien de bovenzaal.

In de overige bovenkamers vinden wij weinig belangrijks meer. Een er van, "de groene kamer", heeft een fraai schoorsteenstuk: bloemen van Justus van Huissem. Een ander heet "de koningskamer" en strekte aan Willem III van Engeland tot slaapvertrek tijdens eenbezoek, dat hij zijn' vriend op diens edele huizinge bracht.

Daar is veel, wat ons boeit en ongemerkt den tijd doet voorbijgaan. Maar om de wille der merkwaardigheden binnen de statige muren van het kasteel moeten wij toch het bosch niet vergeten. Ook de kerk eischt nog een deel van onzen tijd. Daarom slechts een enkele blik in de sierlijke en doelmatig ingerichte stallen en in het paviljoen bij den ingang van het voorplein, waar in het kantoor een platte grond der tuinen van het huis te Zeist is te zien. Vergeet in 't voorbijgaan niet, de oude kanonnen op te merken, die bij de brug over de buitengracht liggen en een wapen met vijf aaneengesloten spitsruiten vertoonen. En dan de laan weêr uit, het dorp door, naar het bosch en den berg.

* *

**

Een aantal lanen, deels met zware beuken, deels met jong hout, leiden naar den boschrijken berg. Het schoonste gedeelte ligt in de nabijheid van het Berghuis, een logement en uitspanning, die een druk bezoek ontvangt, zooals het vreemdelingenboek door tal van namen bewijst. Zoolang echter sommigen in dergelijke boeken inscripties plaatsen, alleen waard om er zoo spoedig mogelijk te worden uitgescheurd, is 't niet raadzaam, de heerenhuizen voor het publiek toegankelijk en daardoor bloot te stellen aan de ruwe baldadigheid, waarin eenigen onzer landgenooten - niet uit de geringste standen! - behagen scheppen. De omtrek van het Berghuis verdient ook gezien te worden. Zoowel onder de zware tamme kastanjes en accasia's bij het huis, als bij de beukenrij langs den zoom van het bosch, zijn de uitzichten bekoorlijk op de glooiende hellingen, met hakhout en tabaksvelden, schuren en woningen, op de breede rivier en op de Betuwe met haar torens.

En fraaie punten zijn er ook bij het hardsteenen gedenkteeken, door A.E.C. gravin douairière van Athlone ter eere van den prins van Oranje, later koning Willem II, opgericht, of bij den koepel in het sterrebos, waar het hout echter wat te dicht is gegroeid, of uit de wilde bosschen naar den kant van Veenendaal, waar uitgestrekte heiden golven en het eenzame, nagenoeg drooge Egelmeer in een dal kom in den zonschijn sluimert.

Maar de schoonste boschpartijen zijn te vinden achter de herberg, al eischte ook hier de Octoberstorm van 1881 menig offer. Daar rijzen forsche beuken en sparren uit steile

hellingen en langs diepe ravijnen op. Daar slingert zich de weg met zijn woeste sporen onder krachtige berken en eiken. Daar steken sterke wortels hun ineengeslingerde armen uit de rechte, met grint doorzaaide, met mos en bladeren bedekte kanten. Daar openen zich hier en daar heerlijke doorzichten in donkere lanen, of op het blauwe verschiet, of op het dorp aan den voet van de hoogte.

Aan den zoom van dit gedeelte van het bosch is 't ook een rijk en vroolijk landschap, dat zich voor ons uitbreidt, met Amerongen op den voorgrond, en daarachter de Betuwe en het Sticht, met de Doornsche heuvels in de verte. 't Is voor Amerongen's inwoners en bezoekers een groot voorrecht zulk een schoon en door een lommerrijke beukenlaan gemakkelijk bereikbaar plekje in zijn nabijheid te hebben!

Het overige deel van het bosch bestaat vooral uit hakhout, denbosschen en rechte lanen, met vrij wat jong geboomte; een rentegevend goed, waaraan met zorg de hand wordt gehouden, zeker wel waard, het te doorwandelen, maar toch uit den aard der zaak daardoor vooreerst nog minder aantrekkelijk voor den zwerveling, die bij voorkeur wilde boschpartijen en stoute woudreuzen zoekt.

* *
*

Wij mogen Amerongen niet verlaten voordat wij de schoone kerk hebben gezien. Haar statige toren, van rooden baksteen met witte banden, is een der fraaisten in den lande en het ruime kerkgebouw zelf is dien toren waardig. Enkele stukken tufsteen in den muur getuigen van den hoogen ouderdom van het bedehuis, maar het grootste gedeelte is van nieuwere bouworde. Het koor is behangen met een menigte rouwapens der Reedes en Athlones, en boven velen ervan prijken nog de helmen en ijzeren handschoenen, eens gedragen door hen, wier gebeente in den

Wandelpaden op de Amerongse Berg.
[uit: Isy & Evy Zwolle "Wandelen door de provincie Utrecht", het Spectrum b.v., 1983, tekening door de auteurs gemaakt.]

grafkelder van hun adellijk geslacht werd bijgezet. In een afgesloten zijkapel met ouden schoorsteenmantel vinden wij eenige overblijfsels van wat vroeger de kerk versierde en van den luister der hooge edelen sprak. Half vergane rouwapens, die geen plaats meer konden vinden op het koor; twee oude geschonden grafzerken met het beeld van een man en een vrouw, die lang als drempel hebben gediend [zie ook Bulletin Kasteel Amerongen nr.41, zomer 1998, dr. R.E. de Bruin: "Van Reede en de Vrede", p. 16; en zie drs. H.M.J.Tromp en drs. B. Zijlstra in: "Kasteel Amerongen", 1985, p.11.]; eenige handschoenen en helmen, waaronder er zijn, goed genoeg bewaard, om te worden opgehangen in de vestibule van het kasteel, waar zij beter op hun plaats zouden zijn, dan in een vochtig kastje in de rommelkamer der kerk.

In 1884 is het kerkgebouw inwendig geheel gerestaureerd, de predikstoel is verplaatst en een sierlijk kapelletje, waarin de zitplaatsen voor de grafelijke familie, is in de voormalige kerkekamer aangebracht.

--<>--

4) De oude geschiedenis der heerlijkheid Amerongen is tamelijk ingewikkeld, daar zij deels den bisschop van Utrecht, deels den domproost toekwam, terwijl het huis geruimen tijd aan de grafelijkheid van Holland leenroerig was en de voorburcht als een Gaesbeeksch leen werd gehouden. Bovendien werden beide gedeelten vroeger en later aan verschillende heeren in pandschap afgestaan en eindelijk oneenigheden waren 't gevolg daarvan. Ook waren de heerlijke rechten en het kasteel op verre na niet altijd in dezelfde handen.

De burcht, die tot de oudsten van het Sticht gerekend werd behoorde lang aan het geslacht Borre van Amerongen en ging in 1425 over aan de Van Hemerts. Godard van Reede kocht dien omstreeks 1557 en verkreeg eenige jaren later ook de halve heerlijkheid in pandschap. Zijn tweede zoon Frederik werd eigenaar, na hevige processen met zijn' ouderen broeder. Ook omtrent de heerlijkheid Zuilestein, het erfgoed zijner moeder, had hij hoogloopende geschillen met den heer van Renesse, aan wien zijn zuster Aleid, weduwe van den kolonel Wingfield, haar verkocht had.

Tijdens het bestuur van Frederiks zoon en leenvolger Godard hadden de Staten van Utrecht, gedurende de jaren

1615 tot '29, het pandschap gelost. Zijn zoon Godard Adriaan ontving in 1676, als erkenning zijner groote verdiensten, het volle en vrije bezit der hooge heerlijkheid, waarvan het bewijs hem werd aangeboden in een gouden doos, van buiten met het wapen van Utrecht, van binnen met die van Reede en Amerongen versierd, thans nog op het huis berustend. Met groote plechtigheid werd de eerste graaf van Athlone in 1692 na zijn' terugkeer uit Engeland als Heer gehuldigd. En nog is de zilver-vergulde schotel bewaard, waarop, volgens het inschrift, Henriëtte van Nassau, gravin douairière van Athlone, in Juni 1742 de sleutels en het recht van eigendom van Amerongen aan haren zoon overgaf. Met den negenden graaf stierf de mannelijke lijn in 1844 uit.

Wijlen de graaf van Aldenburg Bentinck, wiens moeder een dochter was van den vijfden graaf, verkreeg Middachten, en thans is ook Amerongen uit het geslacht der Reede's in dat van Bentinck overgegaan. Geen beter plaats, om Van Lennep's "Pleegzoon" te lezen, dan Amerongen. Dit dorp en zijn omtrek heeft blijkbaar den geestigen schrijver voor oogen gestaan, toen hij het leven op "Sonheuvel" beschreef. Ook eenige historische personen komen er in voor, maar om een geschiedenis der Reede's was het hem niet te doen.

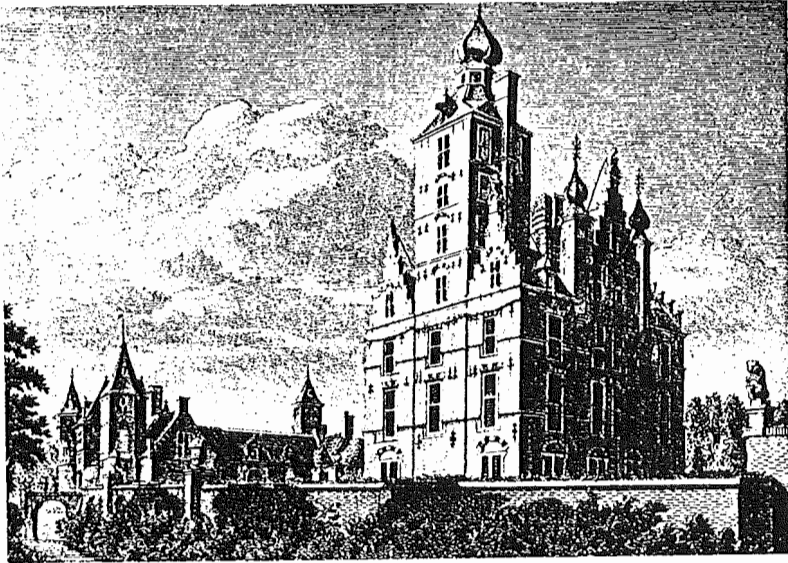
* *

*

Aan de heerlijkheid Amerongen grenst die van Zuilestein, eertijds de helft van het gericht van Amerongen, aan den domproost behoorend. Oorspronkelijk schijnt zij een bezitting te zijn geweest der machtigen familie Van Zuylen, die in het Sticht zoo rijk gegoed was en waarvan met name de tak der Abcoudes in dezen omtrek tal van heerlijkheden in eigendom had, deels als Gaesbeeksche leenen, later aan den bisschop vervallen, deels door afstammelingen uit zijtakken of door bastaardij bezeten.

Gijsbert van Abcoude, evenals zijn zoon Zweder en zijn kleinzoon Gijsbrecht, hadden er in de 13de en 14de eeuw rechten en eigendommen. De eerste bekende heeren van Zuilestein waren uit het geslacht Van Zuilen en klimmen op tot het begin der 14de eeuw. Na eenige jaren aan Dirk van Bevervoorde behoord te hebben, kwam het kasteel in 1502 aan de heeren van Seldeneck en in 1549 aan Ernst van Nijenrode. Diens erfdochter bracht het aan Godard van Reede, na wiens

dood zijn dochter Aleid, met den kolonel Wingfield gehuwd, het heeft bezeten. Om een einde te maken aan de processen, er over gevoerd, kocht prins Frederik Hendrik het huis in 1630. Hem werd tevens de hooge heerlijkheid opgedragen, twee jaar later met die van Leersum vereenigd en vergroot.

De ridderhofstad Zuylestein naar een oude prent.
[uit: A.W.J. Mulder, "Het Kasteel Amerongen en zijn bewoners", Maastricht, 1949.]

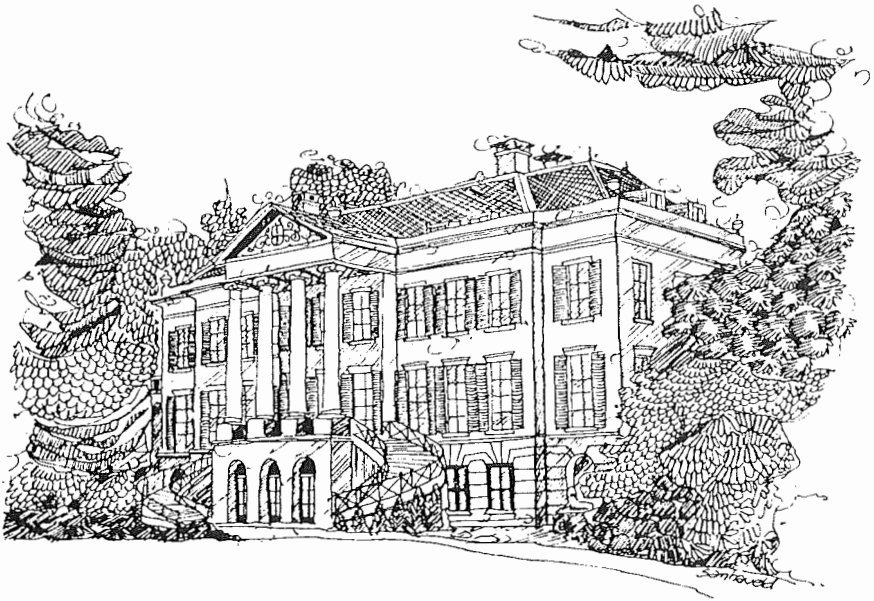
Hij liet het huis prachtig herbouwen, met den schoonen hoogen toren, met de hangtorentjes op de hoeken en de zittende leeuwen op de toppen der trapgevels, zooals zij nog gedeeltelijk zijn bewaard. Maar het jaartal 1555 boven de voordeur wijst er op, dat een deel van het slot van ouder dagteekening moet zijn, uit den tijd, toen Ernst van Nijenrode 't bezat. Van den burcht, waarop Frederik van Baden in 1509, evenals op dien van Amerongen, een sterke bezetting had gelegd, zal in het tegenwoordige muurwerk wel niet veel meer over zijn. 't Is nog een aanzienlijk huis, dat met zijn door vazen gekroonde tuinmuren en zijn poort een deftig geheel uitmaakt, maar een groot deel van de

gebouwen aan den buitenhof is gesloopt en de eertijds prachtige brug heeft veel verloren van zijn steenen versieringen. Rondom een zeer groote vestibule, waar de portretten hangen van Frederik van Nassau-Zuilestein en zijn' zoon, den eersten graaf van Rochfort, zijn de benedenkamers gebouwd, terwijl uit het voorhuis, onmiddellijk naast den ingang, een trap naar de bovenzaal en de daaromheen liggende vertrekken leidt. Hier is een afbeelding van koningin Maria bewaard. Behalve een fraai koperen deurslot met de gekroonde letters W.R. (William Rex) is er niets merkwaardigs meer op het huis, dat na het uitsterven der graven van Rochfort, in 1830 aan den laatsten graaf van Athlone en na den vroegen dood van dien 22-jarigen edelman aan zijn zuster lady Elisabeth, de tegenwoordige eigenaresse, kwam.

Prins Frederik Hendrik schonk het huis en de heerlijkheid nog bij zijn leven aan zijn' natuurlijken zoon Frederik, die reeds geruimen tijd vóór zijn huwelijk met Amalia van Solms geboren moet zijn geweest. De wakkere 'Zuilestein', een' tijd lang goeverneur van zijn neef prins Willem, stierf den heldendood bij de verdediging van de Grevenburg bij Woerden in het noodlottig jaar 1672. De vijand zond uit eerbied voor zijn' moed het lijk aan den prins, die het in de kerk van Leersum begraven liet. Vruchteloos zou men daar echter naar eenige herinnering aan den vriend en krijgoverste van "Koning Willem" zoeken. Frederiks zoon Willem verwierf den titel van graaf van Rochfort, om zijn dapperheid in den slag van Landen, in 1693. Hem vooral heeft Leersum veel te danken. De derde heer van Zuilestein, tweede graaf van Rochfort, sneuvelde in 1710 in Spanje, en de heerlijkheid kwam aan zijn' broeder, den heer van Waijestein, wiens afstammelingen meest in Engeland hun verblijf hielden.

Zuilestein heeft fraaie bosschen en statige beukenlanen. Wij mogen er ons echter niet te lang ophouden, want onze tijd is beperkt, willen wij onze wandeling tot Doorn nog ten einde brengen.

Alleen van verre kunnen wij dan het schoone huis Broekhuizen zien, aan het einde der lange, breede laan, die door de bosschen heen recht op de oude ridderhofstad aanloopt. Wie niet aan het uur gebonden is, beklagt zich den omweg langs het huis met zijn prachtige bordes en door het zware hout niet.

Kasteel Broekhuizen

Wellicht heeft hij ook gelegenheid zich te overtuigen, of de doopvont uit de Darthuizer kapel nog altijd achter de oranjerie is te vinden. Misschien stijgt hij ook naar het witte monument op den heuvel, het welbekende grafgesticht der familie, die jaren lang het edele landgoed in bezit had.

En zeker bezoekt hij de welbekende herberg op den Dart-huizerberg, waar het uitzicht zoo rijk is over bosch en heide, maar waar in de laatste jaren toch wat te veel hout is gevallen.

Van het eertijds vermaarde landgoed de Hoogstraat vindt hij niets dan eenige bosschen, de palen met den naam en de plaats van het huis. Over 't algemeen is de weg van Leersum naar Doorn niet onaangenaam, vooral niet, als men gedurig wat ter zijde kan afwijken; maar in schoonheid en belangrijkheid moet hij toch onderdoen voor menig anderen, waarop bij dit ons uitstapje onze voeten stonden. En onwelkom is het ons niet, wanneer wij in een der logementen van Doorn voorlopig den wandelstaf neêrleggen.

Was onze tocht ditmaal meer aan geschiedenis en oudheid, dan aan natuurgewild, aan natuurschoon was hij toch

geenszins arm, en belangrijk was hij, om wat uit ouden tijd ons oog mocht voorbijgaan.

--<>--

AANTEKENINGEN.

Omtrent Amerongen ontving de schrijver veel inlichtingen van den tegenwoordigen eigenaar.

Een en ander over de geschiedenis werd geplaatst in de Amerongsche Courant van 14 Aug. 1879 (ook voor Middachten van belang).

Vg. ook Geld. Volkسالmanak 1874 en '75 en het artikel in dien jaargang over Middachten.

--<>--

Mr. E. Booth verhaalt in zijn dagelijksche aanteekeningen gehouden in 1672 en '73, (berichten van het Hist. gen. deel 6, 2de stuk bl. 90) dat de intendant Robert van de vrouw van Amerongen f3000 als brandschatting had geëischt, maar dat deze maar 2000 wilde geven, terwijl de boeren van Amerongen 5000 hadden aangeboden, als het gespaard werd.

Betreffende Zuilestein is te vergelijken de Utr. Almanak van 1840 en 1846 (ook opgenomen in de Amerongsche Courant van 2 tot 23 Oct. 1884) en omtrent Frederik van Nassau: Kronyk jg. 10. bl.27 e.v., Navorscher 1868, bl.240 e.v. Er zijn nog al uiteenloopende berichten aangaande zijn' dood.

--<>--

Bij Leersum moeten nog vele grafheuvels in de heide liggen. De heer V.F.J. Boonacker, schrijver van het belangrijke opstel in den Utr. Almanak voor 1846 (zie Amerongsche Courant van 2 Oct. 1884 en v.v.), verhaalt, dat hij in 1842, met de predikanten Moll en Berns, sommigen er van onderzocht heeft en er urnen, houtskool en verbrande beenderen vond. Een dier urnen was in zijn bezit, een andere in dat van den heer Moll, later hoogleraar te Amsterdam.

--<>--

Over Broekhuizen, een Gaesbeeksch leen, is te vergelijken Van der Aa: Aardrijksk. woordenboek. Over Darthuizen en de kapel aldaar, het artikel over Zuilestein (Utr. Alm. 1846) (en Amerongsche Courant van reeds genoemde datums). De gehele door ons bezochte landstreek is beschreven door Christemeijer: "Het lustoord tusschen Amstel en Grebbe",

1837 (dus wat verouderd, maar toch nog bruikbaar).

[Door de Amerongsche Courant geraadpleegde literatuur:

Craandijk, Ds. J., 'Wandelingen door Nederland',
deel Utrecht, Haarlem 1883.

*) afbeelding Kasteel Broekhuizen uit:
Heimerick Tromp, 'Kastelen langs de wetering III',
illustratie Studio Sanhaveld - Zeist, 1972.

Deze journalistieke verhalen zijn uitgezocht en verzameld
door de heer J.D. van de Nadort.]

* * *

COLOFON

Redactieadres: Bulletin Kasteel Amerongen,
Kasteel Amerongen, Drostestraat 20, 3958 BK Amerongen
tel.: 0343 - 454212

Kasteel open: 1 april - 1 november
zaterdag, zon- en feestdagen 13 - 17 u.
dinsdag t/m vrijdag 10 - 17 u.
's maandags gesloten.

Redactie: B.E.O. van der Laan
H.F. Rotgans - van Blerkom
A.A. de Visser - Ike

c

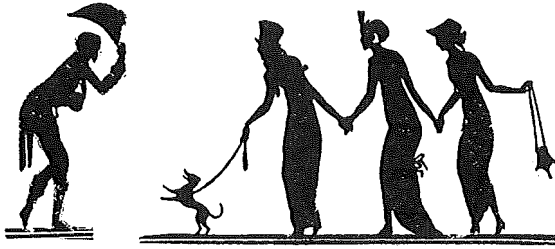
Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen.

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze,
zonder voorafgaande toestemming van de Stichting
Vriendenkring Kasteel Amerongen.

ISSN: 1382-8916

Druk: Offset, Print '81, Doorn.

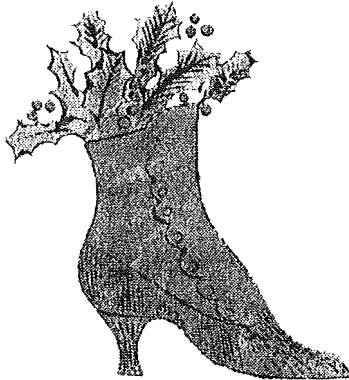
GEZELLIGE FEESTDAGEN TOEGEWENST

EN

EEN HEEL GELUKKIG NIEUWJAAR

MAAR,

VOOR HET ZOVER IS,

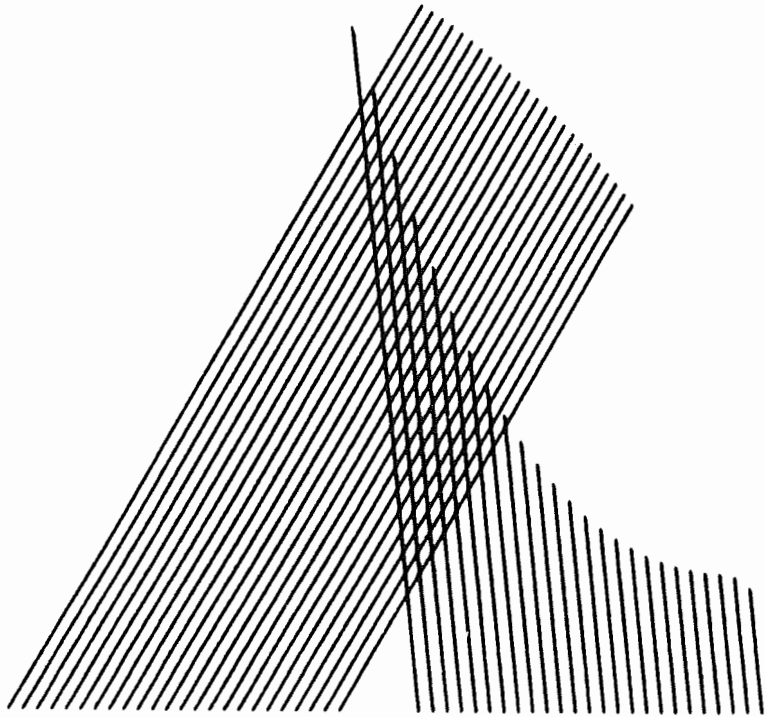

LOOPT U TOCH EERST EVEN NAAR BINNEN BIJ

ONZE

KERSTMARKT ?

EVERT SNEL

P I A N O ' S - V L E U G E L S
W E R K H O V E N

TELEFOON 0343-551741 / 551577 FAX 0343-552059
BRINK 10 / 3985 SB WERKHOVEN
INKOOP, VERKOOP, VERHUUR / RESTAURATIE,
STEMMEN, ONDERHOUD / CONCERTSERVICE

INSTALLATIEBEDRIJF
MEIJER B.V.
AMERONGEN

elektrotechnisch installatiebureau * gas- en waterfitter *
lood-, zink- en dakwerk * centrale verwarming * ventilatie *
sanitair

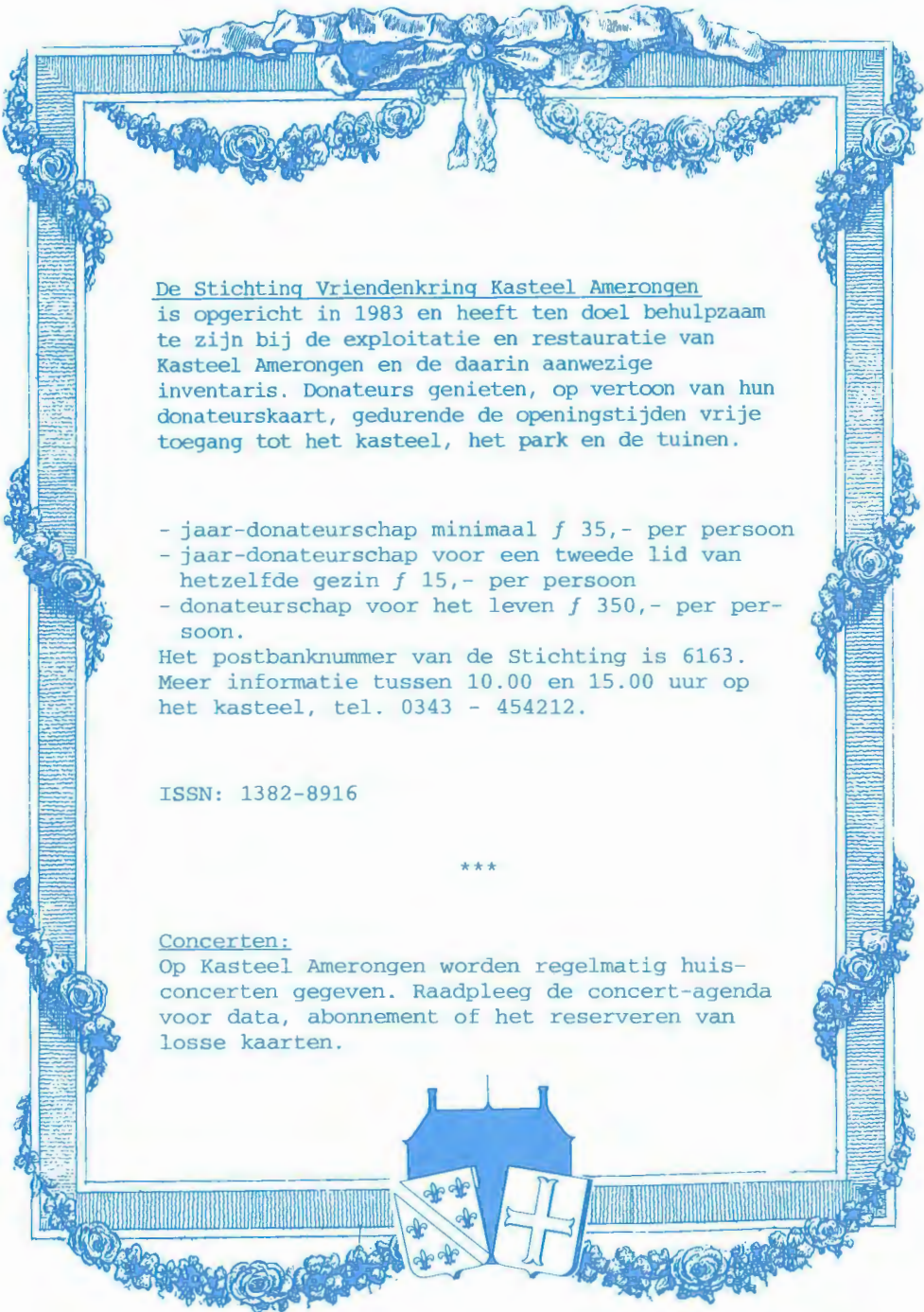
OVERSTRAAT 11 - TEL. 0343 - 451233

Aannemersbedrijf

M. Kleinveld en Zn. B.V.

Rijnstraat 1
3958 BE Amerongen
tel.: 0343 - 451756
454208

Ook voor hout- en plaatmateriaal

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen
is opgericht in 1983 en heeft ten doel behulpzaam
te zijn bij de exploitatie en restauratie van
Kasteel Amerongen en de daarin aanwezige
inventaris. Donateurs genieten, op vertoon van hun
donateurskaart, gedurende de openingstijden vrije
toegang tot het kasteel, het park en de tuinen.

- jaar-donateurschap minimaal f 35,- per persoon
- jaar-donateurschap voor een tweede lid van
hetzelfde gezin f 15,- per persoon
- donateurschap voor het leven f 350,- per per-
soon.

Het postbanknummer van de Stichting is 6163.
Meer informatie tussen 10.00 en 15.00 uur op
het kasteel, tel. 0343 - 454212.

ISSN: 1382-8916

Concerten:

Op Kasteel Amerongen worden regelmatig huis-
concerten gegeven. Raadpleeg de concert-agenda
voor data, abonnement of het reserveren van
losse kaarten.

